

Catharina Östman:

*Klädd i minnen
står jag i höstens trädgård
med vemod och avsked i mina händer.*

*Vinden
driver molnen att skyla solen
och den kärlek jag kallat min
stiger ut ur mig,
sjunker ner
till frosten som kryper i gräset.*

*Nu måste jag gå,
det vet jag.
Men ingenting är förbi.*

(Ur "Elegi" 1990)